

Resolutiivosa

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 1997. aasta direktiivi 97/33/EÜ vastastikuse sidumise kohta telekommunikatsioonisektoris seoses universaalteenuse ja koostalitlusvõime tagamisega avatud võrgu pakkumise põhimõtete kohaldamise teel, muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. septembri 1998. aasta direktiiviga 98/61/EÜ, artikli 12 lõiget 7 ja komisjoni 28. juuni 1990. aasta direktiivi 90/388/EMÜ konkurentsi kohta telekommunikatsiooniteenuse turgudel, muudetud komisjoni 13. märtsi 1996. aasta direktiiviga 96/19/EÜ, artiklit 4c koostoimes direktiivi 96/19 põhjendustega 5 ja 20 tuleb tõlgendada nii, et riigi reguleeriv asutus ei või kohustada üldkasutatava telekommunikatsioonivõrguga vastastikku seotud sidevõrgu operaatorit maksma turgu valitsevat seisundit omavale abonentvõrgu operaatorile lisaks vastastikuse sidumise tasule 2003. aasta eest ka kliendiliini kättesaadavaks tegemise lisatasu puudujäägi eest, mis tekkis abonentvõrgu operaatoril kliendiliini kättesaadavaks tegemise tõttu.
2. Direktiivi 90/388, muudetud direktiiviga 96/19, artiklil 4c ja direktiivi 97/33, muudetud direktiiviga 98/61, artikli 12 lõikel 7 on vahetu õigusmõju ning eraõiguslikud isikud võivad neile sätetele siseriiklikus kohtus tugineda, et vaidlustada riigi reguleeriva asutuse otsus.

(¹) ELT C 140, 23.6.2007.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 10. juuli 2008. aasta otsus (Oberlandesgericht Frankfurt am Main'i (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Emirates Airlines Direktion für Deutschland versus Diether Schenkel

(Kohtuasi C-173/07) (¹)

(Õhutransport — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Reisijatele hüvitise andmine lennu tühistamise korral — Kohaldamisala — Artikli 3 lõike 1 punkt a — Mõiste „lend“)

(2008/C 223/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberlandesgericht Frankfurt am Main

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Emirates Airlines Direktion für Deutschland

Kostja: Diether Schenkel

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Oberlandesgericht Frankfurt am Main — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/9 (ELT L 46, lk 1; ELT erivaljaanne 07/08, lk 10), artikli 3 lõike 1 punkti a tõlgendamine — Mõiste „väljumine“ — Edasi-tagasi pilet liikmesriigist kolmandasse riiki — Tagasilennu tühistamine

Resolutiivosa

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 3 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et see ei ole kohaldatav edasi-tagasi reisile, mille puhul reisijad, kes alguses lendasid välja EÜ asutamislepingu kohaldamisalasse kuuluva liikmesriigi territooriumi lennujaamast, saavad sellesse lennujaama tagasi kolmanda riigi lennujaamast väljunud lennuga. Selle sätte tõlgendamist ei mõjuta asjaolu, et väljalend ja tagasilend broneeriti ühel ajal.

(¹) ELT C 155, 7.7.2007.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 17. juuli 2008. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Hispaania Kuningriik

(Kohtuasi C-207/07) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artikkel 43 ja EÜ artikkel 56 — Siseriiklikud õigusnormid, millega on ette nähtud eelneva loa saamine, kui soovitakse omandada osalust energeetikasektoris reguleeritud tegevusaladel tegutsevates äriühingutes ja niisuguse tegevuse jaoks vajalikku vara)

(2008/C 223/22)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: H. Stovlbæk ja R. Vidal Puig)

Kostja: Hispaania Kuningriik (esindaja: N. Díaz Abad)

Kohtuasja ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — EÜ artiklite 43 ja 56 rikkumine — Siseriiklikud õigusnormid, millega on ette nähtud erikomisjonilt eelneva loa saamine juhtudeks, kui soovitakse omandada osalust energeetikasektoris reguleeritud tegevusaladel tegutsevates äriühingutes

Resolutiivosa

1. Kuna Hispaania Kuningriik on võtnud vastu riikliku energiakomisjoni neljateistkümne funktsiooni ainsa artikli lõike 2 esimese lõigu, mis on ära toodud 7. oktoobri 1998. aasta seaduse nr 34/1998 süsivesiniku sektori kohta (*Ley 34/1998, del sector de hidrocarburos*) üheteistkümne lisasätte kolmanda osa punktis 1, mida on muudetud 24. veebruari 2006. aasta kuningliku dekreetseadusega 4/2006 (*Real Decreto-ley 4/2006*), millega on ette nähtud, et osaluse omandamiseks energeetikasektoris teatud reguleeritud tegevusaladel tegutsevates äriühingutes ning niisuguse tegevuse jaoks vajaliku vara omandamiseks on vaja saada eelnev luba riiklikult energiakomisjonilt, siis on kõnealune liikmesriik rikkunud EÜ artiklist 43 ja EÜ artiklist 56 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

(¹) ELT C 140, 23.6.2007.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 17. juuli 2008. aasta otsus (Finanzgericht Düsseldorf (Saksamaa) eelotsusetaotlus) — Flughafen Köln/Bonn GmbH versus Hauptzollamt Köln

(Kohtuasi C-226/07) (¹)

(Direktiiv 2003/96/EÜ — Energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik — Artikli 14 lõike 1 punkt a — Elektrienergia tootmiseks kasutatavate energiatoodete maksustamine — Maksustamise õigus keskkonnapoliitikaga seotud põhjustel — Maksuvabastuse vahetu õigusmõju)

(2008/C 223/23)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Düsseldorf

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Flughafen Köln/Bonn GmbH

Kostja: Hauptzollamt Köln

Kohtuasja ese

Eelotsusetaotlus — Finanzgericht Düsseldorf — Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT L 283, lk 51; ELT erivaljaanne 09/01, lk 405), artikli 14 lõike 1 punkti a tõlgendamine — Vahetu õigusmõju — Siseriiklik säte, mille kohaselt elektrienergia tootmiseks kasutatud gaasiõli ei ole mineraalõlide aktsiisimaksust vabastatud

Resolutiivosa

Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiivi 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik, artikli 14 lõike 1 punktis a, mis näeb ette elektrienergia tootmiseks kasutatavate energiatoodete vabastamise selles direktiivis kehtestatud maksust, on vahetu õigusmõju, ja seetõttu võib eraõiguslik isik siseriiklikus kohtus sellele sättele tugineda — ajavahemiku suhtes, mil asjassepuutuv liikmesriik ei olnud seda direktiivi oma siseriikliku õigusesse üle võtnud — vaidluses, nagu on põhikohtuasjas käsitletav vaidlus, kus teine pool on selle liikmesriigi toll, ja nõuda, et kohus jätaks kohaldamata selle sättega vastuolus oleva siseriikliku õiguse ja et talle tagastataks selle sättega vastuolus olev maks.

(¹) ELT C 155, 7.7.2007.

Euroopa Kohtu (kuues koda) 10. juuli 2008. aasta otsus — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Portugali Vabariik

(Kohtuasi C-307/07) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 89/48/EMÜ — Vähemalt kolmeaastase kutseõppe läbimisel antavate kõrgharidusdiplomide tunnustamine — Kliinilistele analüüsistele spetsialiseerunud farmatseudi kutsealase tegevuse alustamist võimaldavate diplomide mittetunnustamine — Ülevõtmata jätmine)

(2008/C 223/24)

Kohtumenetluse keel: portugali

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: H. Støvlbæk ja P. Andrade)

Kostja: Portugali Vabariik (esindaja: L. Fernandez)